

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

1. Τετάρτη. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου († 379).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον· ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς...»

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνὴρ».

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Συγκαταβαίνων ὁ σωτὴρ» (δις) καὶ «Οὐκ ἐπηρεχύνθη» (ἅπαξ), καὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου 3 προσόμοια «Ὁ ἐπωνύμως κληθεῖς» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἁγίου «Σοφίας ἐραστής», Καὶ νῦν, «Συγκαταβαίνων ὁ σωτὴρ». Εἴσοδος κ.λπ., καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα: α) «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν», β) «Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν», Δόξα, τοῦ ἁγίου «Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Οὐκ ἐπηρεχύνθη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· τὸ ἀπολυτίκιον «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα τὸ α΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, καὶ τὸ ἀποστολικὸν προκείμενον (Τ.Μ.Ε. 1η Ἰαν. §2) «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ*» μετὰ στίχου «*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα*».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, «*Ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (ζήτησι τῆ 13η Νοεμβρίου)· ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τοῦ ἱεράρχου*», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μὲ στίχον «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς*» καὶ τοῦ ἁγίου (ἄνευ εἰρμῶν) μὲ στίχον «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ*»· ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ὠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα*» καὶ «*Στείβει θαλάσσης*». Εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ΄ ὠδῆς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...]* Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...]* ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτηθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλοῦια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*», «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ὁ τῶν ὄλων Κύριος*» (ζήτησι μετὰ τὴν γ΄ ὠδὴν). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 1ης Ἰαν., «*Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται*» (Κολ. β΄ 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες*» (Λουκ. β΄ 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «*Ἐν πρώτοις μνήσθητι*», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυναρίον τοῦ ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστήρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῳ.

Ἀκολουθία τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ἀπολυτικά:

τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως»,

καὶ τοῦ ἁγίου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»,

κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου, ἦχος δ΄, πρὸς τὸ «Ὁ ὑψωθείς»,

Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, / Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερουσίει ὄντως, / τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον / σῶζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, / πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη / καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, / εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εὐθὺς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων), μεθ' ἣν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἓν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς ἔκτης αἰτήσεως «ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πρᾶειν τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀπάτῃ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ συναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατόν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μετὰ τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63.

2. Εἰς τοὺς ἐσπερινοὺς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναιῖου (βλέπε Τ.Μ.Ε., Δεκ. 25 §23), μεθ' οὗς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ἰανουαρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰκομὶ τοῦ α' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνε-

κάλυψε πυθμένα», *εις δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον* «Ἐν τοῖς ῥεῖθροις σήμερον».

- 2. Πέμπτη** (προεόρτια τῶν Φώτων). Σιλβέστρου Ῥώμης (†335)· Θεαγένους (†320), Θεοπίστου, Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρτύρων, Κοσμᾶ (Α΄) Κων/πόλεως, Σεραφίμ ἐν Σάρωφ (†1833).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Πέμ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Τίτ. α' 5-14).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Πέμπτης διακαιν. (Ἰω. γ' 1-15).

- 3. Παρασκευὴ** (προεόρτια τῶν Φώτων). Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινόν μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν*» (ἅπαξ) λέγεται ἡ (μεγάλῃ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλοι ὥραι (βλέπε ταύτας μετὰ τὸν ὄρθρον τῆς 5ης Ἰαν.). Εἰς τὴν α' ὥραν «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῶν (Τυπικὸν 6ης Ἰαν., §1), ἀλλὰ σήμερον ἀντὶ τοῦ «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*» λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν*». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ', τῆς ς' καὶ τῆς θ' ὥρας, ὁ διάκονος θυμιᾷ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ («κατζίου»).

Ὁρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α' *Δόξα Πατρί*, ὁ β' *Καὶ νῦν*, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου ὀλόκληρον τὸ δοξαστικὸν «*Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην*» (ὁ πρῶτος στίχος «*Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην...*» καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «*Καὶ δεῦρο σῆθι μεθ' ἡμῶν*» ἐπαναλαμβάνονται τρεῖς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἅπαξ), καὶ εἶτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἶτα ἡ Προφητεία, ὁ

Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίας τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθύς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις. Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα.

4. Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων. Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινόν μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ)· ἐν τέλει πάλιν ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν*» ἅπαξ*.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Τὰ καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ οἱ κανόνες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ς' τὸ προεόρτιον κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ῥείθροις*» μετὰ τοῦ οἴκου «*Οὐκ ἀπαιτῶ σε, βαπτιστά*», ἃ ζῆτει τῇ 2α ἢ τῇ 5ῃ Ἰαν., καὶ τὸ συναξάριον τῆς 4ης τοῦ μηνός. Ἄντι καταβασιῶν ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ εἰρμοὶ τῆς γ', ς', καὶ ἡ' ᾠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· «*Τὴν τιμωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' «*Ἀνάρχου γεννήτορος*» καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*»· ἑξαποστειλάρια καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἢ δοξολογία χῦμα, καὶ τὰ ἀπόστιχα στιχηρὰ τοῦ Μηναίου· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τὰ «*συνήθη*» (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §29)· μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον*»· Ἀπόστολος: Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, «*Οἱ καλῶς διακονήσαντες*» (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής*» (Μτθ. γ' 1-6),

---

* Τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀπολυτίκιον τῶν ἀποστόλων καταλιμπάνεται ὡς στερουμένης τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν ἰδιομέλου δοξαστικοῦ.

καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια».

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῶν Φώτων. Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων (†305), Συγκλητικῆς ὁσίας (†350). Ἦχος γ´· ἔωθινὸν ς´.

Τυπικὸν Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, περίπτωσις β´ §§1-3, καὶ τυπικὸν Θεοφανείων, περίπτωσις δ´ §32.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών» κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ προεόρτια 4 «Προεόρτια ἄσματα» κ.λπ. (ζῆτει τῆ 2α Ἰανουαρίου), Δόξα, «Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην» (2ας Ἰαν.), Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θανάσωμεν» εἴσοδος κ.λπ· ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνη ποταμῶ» (3 Ἰαν. εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἔσπερινου)· ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀπεστρέφετό ποτε».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Ἀπεστρέφετό ποτε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἀπεστρέφετό ποτε» [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α´ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τῆς β´ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (ς´) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ, καὶ ὁ προεόρτιος τῆς ἡμέρας «Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα» ἄνευ τῶν εἰρμῶν, μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· ἀπὸ γ´ ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα «Ὁ μέγας ἕτεός· ἀφ´ ς´ τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον» μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...]* Ἄπορει πᾶσα γλῶσσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ς´ ἀναστάσιμον «*Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος*» καὶ τὸ προεόρτιον «*Πῶς ῥεῖθρά σε ποτάμια*» (2ας Ἰανουαρ.)

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια προεόρτια 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνίμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ*», β) «*Εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πλῆθος ἠχοῦς ὑδάτων*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν «*Ἰωάννη βαπτιστά*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἠχοῦ εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς´ ὥδης τοῦ προεορτίου κανόνος].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια*», «*Ἀπεγράφετό ποτε*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ῥεῖθροις*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «*Νῆφε ἐν πᾶσι*» (Β´ Τιμ. δ´ 5-8) –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουαρίου αὐτοῦ–· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Μρ. α´ 1-8).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ μέγας Ἄγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε. 6 Ἰαν., §2, σ. 142). Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἄγιασμοῦ ὁ ἱερεὺς βαπτίζει τρις ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὄρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς «*Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν· εἶτα ῥαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλων (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τὸ κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ῥεῖθροις σήμερον*». Εἶτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ τὰ ἡγιασθῆ, ἐνῶ ὁ β´ χορὸς ψάλλει τὸ ἰδιόμελον «*Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Μετά ταῦτα «*Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*» (γ')· ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός*».

Εἶδησις. «*Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐσθίομεν ἔλαιον, πίνομεν καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ*» (Τυπικὸν πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου, 1851, σ. 88).

6. Δευτέρα. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*»· κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Υπέκλινας κάραν*». Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*». Προκείμενον δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*»· μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*». Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*Ἰνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξς' (66ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ε' ἀνάγνωσμα «*Εἶπεν Ἥλιος*»· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ μετὰ τὸ ς' ἀνάγνωσμα τροπάριον «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποῦ «*Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἑβ' (92ου) ψαλμοῦ «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*» ὀλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ ς' ἀνάγνωσμα «*Παρεγένετο Νεεμάν*», μετὰ τὸ ὁποῖον (ἄνευ συναπτῆς καὶ τρισαγίου) τὸ προκείμενον καὶ ὁ Ἀπόστολος τοῦ ἑσπερινοῦ, «*Ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων*» (Α' Κορ. θ' 19-27)· Εὐαγγέλιον: τὸ τῆς θ' ὥρας, «*Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ*» (Λκ. γ' 1-18). Ἡ ἑκτενὴς καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ*» κ.λπ., μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὸν ἐκ παρθένου ἦλιον*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ. «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» τρίς. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα ὡς ἀκριβῶς ἔχουν εἰς τὸ Μηναῖον· εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» (γ'). [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*», τὸ προκείμενον «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε*» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «*Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς*» (Ματθ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ἀμφοτέροισι οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) ἀνὰ 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἐκάστη ᾠδῇ τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*» καὶ «*Στείβει θαλάσσης*». Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν· εἶτα οἱ εἰρμοὶ (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*» καὶ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΛΑΡΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον*»* καὶ ψάλλομεν τὰ ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «*Νάματα Ἰορδάνια*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον ὁ Χριστὸς*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς...*»

* Ὅσακις ὑπάρχουν 6 στιχηρὰ διὰ τοὺς αἶνους, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς*» καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ μὲ τοὺς στίχους τῶν αἰνῶν, χωρὶς νὰ προσθέτωμεν ἑτέρους στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα, διότι οὐδέποτε προστίθενται στίχοι, ἐὰν δὲν ἐξαντληθοῦν οἱ στίχοι τοῦ ὄν' ψαλμοῦ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ», κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντί τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 6ης Ἰαν., «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς» (Ματθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «Ἐν Ἰορδάνῃ».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ*. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν εὐθύς τὰ ἰδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἄγιασμος ὡς χθές. Ἐν τέλει τὸ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον», μεθ' ὃ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου», «Εὐλογία Κυρίου» καὶ ἀπόλυσις ὡς χθές.

Σημειώσεις. 1) Μετὰ τὸ πέρασ τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἄγιασμος, ἐνῶ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς η' ᾠδῆς «Τριάδος ἡ φανέρωσις».

2) Ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 14ης Ἰανουαρίου ἀπόλυσις λέγεται ἢ τῆς ἑορτῆς.

7. Τρίτη (α' μεθέορτος ἡμέρα τῶν Θεοφανείων). † Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρομοῦ καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (τυπικὸν Θεοφανείων §§5-7 καὶ §35).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἴσοδος μετὰ θυματοῦ καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτικά «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Μνήμη δικαίου», Καὶ νῦν,

---

* Τὸ Μηναιόν, τὸ ἰσχύον Τυπικὸν Βιολάκη (Τ.Μ.Ε. Ἰαν. 6, 63) καὶ ὅλα τὰ παλαιὰ Τυπικά ὀρίζουν τὸν μέγαν Ἄγιασμόν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ κατὰ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ἰαν. 6η, ὑποσ. 4), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνῃται ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

«Ἐν Ἰορδάνῃ». Απόλυσις «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίτου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Τὸ μεσονυκτικόν, ὡς εἴθισται, καὶ ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. Ἐκαστον κάθισμα ἐκ δευτέρου (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ α' τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν· ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς τὰ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμὸι «Στείβει θαλάσσης». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου (τὴν τιμωτέραν), ὁ εἰρμὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ὡς χθές), εἶτα ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Προδρόμου μὲ στίχον εἰς τὰ δύο πρώτα τροπάρια «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», Δόξα, «Ὁ τοῖς ἄσωμάτοις», Καὶ νῦν, «Ἐπὲρ εὐσπλαγγνίαν», καὶ ὁ εἰρμὸς «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, ... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθές. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», «Μνήμη δικαίου», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ Προδρόμου, 7ης Ἰαν., «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι» (Πρξ. ιθ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν» (Ἰω. α' 29-34). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμωτέραν... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἐν Ἰορδάνῃ». Απόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμὸι τοῦ β' κανόνος τῶν Φώτων «Στείβει θαλάσσης». Κοντάκιον μέχρι τῆς

14ης τοῦ μηνὸς τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον» (βλέπε 6 Ἰανουαρίου).

2. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἕως τῆς 13ης Ἰαν. σι-
χολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν
«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ
Ἰωάννου».

8. Τετάρτη. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας· Κύρου
καὶ Ἀττικιοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλ-
λεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (γεν. τυπικαὶ διατάξεις §§52-63).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τετ. κθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ε' 11-ς 8).
Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Σαβ. διακαιν. (Ἰω. γ' 22-23).

9. Πέμπτη. Πολυεύκτου μάρτ. (†295)· Εὐστρατίου ὁσ. (θ' αἰ.).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Πέμ. κθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ζ 1-6).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτ. ιβ' ἔβδ. Μτθ. (Μρ. α' 9-15).

10. Παρασκευή. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης (†395), Δομετια-
νοῦ Μελιτινῆς (†602)· Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου οἰκονόμου
Μεγ. Ἐκκλησίας.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Παρ. κθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ζ 18-25).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22).

11. Σάββατον μετὰ τὰ Φῶτα. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρ-
χου (†529).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.
Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ὁσίου, Παρασκ. β' ἔβδ. Λουκᾶ,
«Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ε' 17-23). Καταβα-
σίαι οἱ εἰρμοὶ «Στείβει θαλάσσης». «Τὴν τιμωτέραν». Δοξο-
λογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» ἅπαξ. Εἰς
τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἄποστολος τοῦ ὁσίου,
ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ σημειούμενος, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰ-
πών» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα,
«Ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον» (Μτθ. δ' 1-11). Κοινω-
νικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα. Τατιανῆς μάρτυρος (†226)·
Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων (†305). Ἦχος δ', ἑωθινὸν ζ'
(τυπικὸν 6ης Ἰαν., §36 καὶ §§8-10).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 «Ὑμνον νῦν μεθέορτον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος» (ζῆτει εἰς τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ἰαν.), Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται» (ζῆτει εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς λιτῆς 6ης Ἰαν.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐν Ἰορδάνῃ». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τὸ μεσονυχτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἕν τῆς ἑορτῆς (12ης Ἰαν.). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τῆς ἑορτῆς (6 Ἰαν.) μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν»· ἀπὸ γ' ὠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὸ μεσώδιον ἐόρτιον κάθισμα «Ὁ μέγας ὑετός» (Ἰαν. 12)· ἀφ' ε' κοντάκιον καὶ οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Στείβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ ὡς μεθέορτα* τὰ 4 ἰδιόμελα «Φῶς ἐκ φωτός» κ.λπ. (τῶν αἰνῶν τῆς 6ης Ἰαν.), μετὰ

* Ὡς πρὸς τὰ ψαλτέα μεθέορτα τῶν αἰνῶν σημειοῦμεν τὰ ἐξῆς. α) Εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐπιγράφονται ὕμνοι τινὲς ὡς μεθέορτοι,

στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω», β) «Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;», Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «Ἴδου σκοτία καὶ πρωί», Καὶ νῦν, «Ἐπερ-
 ρευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς]. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τό φαιδρόν», «Ἐν Ἰορδάνη», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις» (Ἐφεσ. δ' 7-13) –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μτθ. δ' 12-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· «Πληρωθήτω»· «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῳ.

13. Δευτέρα. Ἐρμούλου καὶ Στρατονίου μαρτύρων (†315).

Συμφάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαϊθῷ ἀββάδων διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὔριον τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: παραφειφθεῖς, Κυρ. κζ' ἐπιστ., (Ἐφ. ς' 10-17).
 Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Τετ. ια' ἔβδ. Λουκά (Λκ. κ' 1-8).

14. Τρίτη. Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς (Ἰαν. β) μετὰ τῶν ἐφεξιῶν διαφορῶν.

ἀλλ' οὕτω καλοῦνται ἕμνοι τῆς ἑορτῆς, ἐφόσον ψάλλονται κατὰ τὴν μεθέορτον περίοδον. β) Τὰ ἀπαντώμενα εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας προσόμοια πρὸς τὰ «Αἱ ἀγγελικαὶ» καὶ «Οἶκος τοῦ Ἐφραθά» ὀρίζονται ὡς ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου, διὰ τοῦτο κατ' ἀκρίβειαν δὲν ψάλλονται εἰς τὸ «Πᾶσα πνοή» οὔτε εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Βλ. καὶ Ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, ἔτους 1970, σελ. 196-197.

Ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἁγιασμοῦ, ἀλλὰ γίνεται εἴσοδος μετὰ θυματοῦ, καὶ εἶτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ὡς εἰς τὸ Μηναῖον· ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ΄ ὥδῃς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «*Τὰ ρεῖθρα ἠγίασας*»· ἀφ' ε΄, μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14ης τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλά καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» καὶ κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. γ΄ ἐπιστ. (Ῥωμ. ε΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθὲν, Κυρ. γ΄ Ματθ. (Μτθ. ε΄ 22-33), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...* Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Κοινωνικὸν «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* «*Ἐν Ἰορδάνῃ*»· ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

15. Τετάρτη. Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνός (πλὴν τῶν ἑορταζομένων ἁγίων) ἄρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητικὴ.

2. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται αἱ καταβασίαι τῆς ἑορτῆς «*Χέρσον ἄβυσσοτόκον*», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*» (ζῆτει 2 Φεβρ.).

3. Διὰ τὰς μὴ ἑορτασίμους ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§1-30.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ἦ΄ ἐβδ. ἐπ. (Ἐβρ. ἰ΄ 1-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ΄ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. δ΄ 35-41).

16. Πέμπτη. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πευσίππου, Ἐλασίππου, Μεσίππου, Νεονίλλης μαρτύρων (†161-180), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαβ. δ΄ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ΄ 1-11).

Εὐαγγέλιον: παραφθέν, Κυρ. α΄ Ματθ. (Μτθ. ἰ΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30).

17. Παρασκευή. Ἀντωνίου ὀσίου τοῦ μεγάλου (†356). Ἀντωνίου ὀσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις (†1838).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ὀσίου, Πέμ. δ' ἔβδ. Ματθ., «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἀνά 4. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος τοῦ ὀσίου, Δεκ. 6, «*Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις*» (Ἐβρ. ιγ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' ἔβδ. Λουκᾶ, «*Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*» (Λκ. ε' 17-23). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

18. Σάββατον. † Ἀθανασίου (†373) καὶ Κυρίλλου (†444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὰ ἑσπέρια Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδόμενου ἤχου «*Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ*». Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἔργοις λάμπαντες*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον: τὸ τῆς θ. λειτουργίας 13ης Νοεμβρίου, «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ τῶν ἁγίων. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος: 18ης Ἰαν., «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν*» (Ἐβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε' 14-19). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ ἸΒ' ΛΟΥΚΑ. Μακαρίου ὀσίου τοῦ Αἰγυπτίου. Ἀρσενίου Κερκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ (†23 Ἰουν. 1444), Μακαρίου ὀσ. ἱεροδιακόνου τοῦ Πατμίου. Ἦχος πλ. α', ἑωθινὸν η'.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «Ἔργοις λάμπαντες»· κοντάκιον «Ἱεράρχαι μέγιστοι».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναιίου 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ ὁσίου «Εὐφραίνου, Αἴγυπτος», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναιίου «Ὅσιε πάτερ», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου» (Παρακλητ., Σαββάτω ἑσπέρας, πλ. β´).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τῆς ἐρήμου πολίτης», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α´ στιχολογίας μεθ´ θεοτοκίον «Χαῖρε, πύλη Κυρίου», καὶ τῆς β´ στιχολογίας μεθ´ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η´) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ὁσίου· ἀπὸ γ´ ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ ὁσίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· ἀφ´ ε´ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Χέρσον ἀβυσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η´ ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τοῦ ὁσίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8*, Δόξα, τὸ η´ ἑωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημέ-

---

* Ἡ ἀκολουθία τοῦ μηναιίου διὰ τὴν σήμερον εἶναι μὴ ἐορτάσιμος ὡς περιλαμβάνουσα σταυροθεοτοκία· ὡς ἐκ τούτου δὲν ἔχει στιχηρὰ διὰ τοὺς αἶνους, τὰ ὅποια κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. (Τυπικὴ διάταξις τῆς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀκολουθίας, σελ.

νη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τῆς ἐρήμου πολίτης» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος Κυρ. κθ' ἐπιστ., «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ» (Κολ. γ' 4-11)· Εὐαγγέλιον Κυρ. ιβ' Λουκᾶ, «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κόμην» (Λκ. ιζ' 12-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

20. Δευτέρα. Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἕξ Ἄρτης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ ψαλτηρίου)· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτικίον «Εὐφραίνου ἔρημος» εἰς μὲν τὸν ἔσπερινόν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμπτης δ' ἔβδ. Μαθθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ τοῦ ὁσίου οἱ δύο· καταβασαί «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' ἔβδ. Λουκᾶ, «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

57) εἶναι ἀπαραίτητα, προκείμενον νὰ περιορισθοῦν τὰ ἀναστάσιμα εἰς 4 μόνον. Ἄλλ' ἀκόμη καὶ τὸ μοναστηριακὸν Τυπικὸν Γ. Ῥήγα (σελ. 441) ὀρίζει ὅτι ἐν Κυριακῇ ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὁσίου ψάλλονται εἰς τὸν ὄρθρον μόνον ὁ κανὼν καὶ τὸ ἐξαποστειλάριον αὐτοῦ, καὶ οὐδὲν εἰς τοὺς αἴνους.

- 21. Τρίτη.** Μαξίμου όσιου του όμολογητου (†662), Νεοφύτου μάρτυρος (†305). Πατρόκλου και Άγνης μαρτύρων, Μαξίμου όσιου του Γραικου.

Άποστολος: ήμέρας, Τρ. ρα' έβδ. έπιστ. (Έβρ. ιβ' 25-27, ιγ' 22-25).
Ευαγγέλιον: ήμέρας, Τρ. ιε' έβδ. Ματθαίου (Μρ. ζ' 1-7).

- 22. Τετάρτη.** Τιμοθέου άποστόλου (†96), Άναστασίου όσιομάρτυρος του Πέρσου (†628).

Άποστολος: του άποστόλου, 22ας Ιαν. (Β' Τιμ. α' 3-9).
Ευαγγέλιον: παραφειφθέν, Κυρ. ι' Ματθ. (Μτθ. ιζ' 14-23).

- 23. Πέμπτη.** Κλήμεντος ιερομάρτυρος έπισκ. Άγκύρας (†312), Άγαθαγγέλου μάρτυρος (†312), Διονυσίου όσιου του έν Όλύμπω (†1540).

Άποστολος: παραφειφθείς, Κυρ. β' έπιστ. (Ρωμ. β' 10-16).
Ευαγγέλιον: ήμέρας, Πέμ. ιε' έβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 30-45).

- 24. Παρασκευή.** Ξένης όσίας (ε' αι.). Βαβύλα ιερομάρτ. (γ' αι.), Φίλωνος έπισκ. Καρπασίας, Νεοφύτου του έν Κύπρω.

Άποστολος: παραφειφθείς, Κυρ. ιβ' έπιστ. (Α' Κορ. ιε' 1-11).
Ευαγγέλιον: ήμέρας, Παρ. ιε' έβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 45-53).

- 25. Σάββατον.** † Γρηγορίου άρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως του Θεολόγου (Ναζιανζηνου) (†390).

Η άκολουθία ψάλλεται κατά την διάταξιν του Μηναιου. Είς τό Καί νυν των έσπεριών τό α' θεοτοκίον του ήχου «Έν τή Έρυθροϋ θαλάσση». Τά διά την λιτήν στιχηρά είς τό μεσονυκτικόν. Τό άπολυτίκιον «Ό ποιμενικός αυλός» είς μέν τόν έσπερινόν και μετά την μεγάλην δοξολογίαν άπαξ, είς δέ τό «Θεός Κύριος» δίς (μετά του Δόξα), και θεοτοκίον «Του Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι». Είς τόν όρθρον Ευαγγέλιον: 13 Νοεμ., «Άμην λέγω υμίν ότι ό μη εισερχόμενος» (Ίω. ι' 1-9). Κανόνες, ό τής μικροϋ παρακλήσεως και οι δύο του ιεράρχου. Καταβασίαι «Χέρσον άβυσσοτόκον». Είς τό Καί νυν των αίνων «Άμαρτωλών τάς δεήσεις» (Παρακλ. ήχος α', Δευτέρα έσπέρας). Είς την λειτουργίαν κοντάκιον «Ό μήτραν παρθενικήν». Άποστολος: του ιεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοϋτος ήμίν έπρεπεν άρχιερεύς» (Έβρ. ζ' 26-η' 2). Ευαγγέλιον: όμοίως, «Έγώ είμι ή θύρα» (Ίω. ι' 9-16). Κοινωνικόν «Είς μνημόσυνον».

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ. Ξενοφώντος όσιου και τής συνοδείας αὐτοῦ (ς΄ αἰ.). Κλήμεντος όσιου τοῦ Ἀθηναίου (†1111). ᾠχος πλ. β΄, ἔωθινόν θ΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ὁ ποιμενικός αὐλός»· κοντάκιον «Θεολόγω γλώττη σου».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου». Ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ τὴν εὐλογημένην».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ὁ τὴν εὐλογημένην». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (θ΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ὥδῃς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμωτέραν»· «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμον σκιᾶ καὶ γραμμάτι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ΄ ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ θ΄ ἔωθινόν «Ὡς ἐπ΄ ἐσχάτων τῶν χρόνων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουαίριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος: Κυρ. λβ΄ ἐπιστ., «Πιστός ὁ λόγος... εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν» (Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιε΄ Λουκᾶ, «Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχῶ» (Λκ. ιθ΄ 1-10).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

27. Δευτέρα. † Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἐλλείποντα στιχηρὰ ζήτει εἰς τὴν 13ην Νοεμ., λέγονται δὲ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἦ τοῦ στόματός σου*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἀπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον: 13 Νοεμ., «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (Ἰω. ι' 1-9). Κανόνες, οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ἁγίου. Καταβασίαι «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀποστολος τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς*» (Ἐβρ. ζ' 26 - η' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 13 Νοεμ., «*Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

28. Τρίτη. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου (†373). Παλλαδίου ὀσίου (δ' αἰ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τρ. ββ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. γ' 1-10).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιζ' ἐβδ. Μαθ. (Μρ. ζ 5-16).

29. Τετάρτη. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου (†107).

Ἄποστολος: παραλειφθεὶς, Κυρ. κέ' ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 1-7).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιε' ἐβδ. Μαθ. (Μρ. ζ 14-24).

30. Πέμπτη. † Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἱππολύτου ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. (Τυπικὸν 30ῆς Ἰανουαρίου §§1-3.)

Σημείωσις. Ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ μνηαῖον, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων «*Μακαρίζομέν σε*» (Παρακλητική, ἦχος πλ. α', Δευτέρα ἐσπέρας). Ἀπολυτί-

κιον μόνον τὸ α' «Τοὺς τρεῖς μεγίστους», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσουκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀμφότερα τὰ ἀπολυτικά τῶν ἁγίων «Τοὺς τρεῖς μεγίστους», Δόξα, «Ὡς τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Καθίσματα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου, 30ῆς Ἰανουαρίου «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα» (Ἰω. ι' 9-16), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως. Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρωμῶν καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο (ἄνευ εἰρωμῶν), ὡς εἰς τὸ Μηναίον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμωτέραν» εἰς ἧχον β' εἰρομολογικόν, εἶτα ἡ θ' ὠδὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρομοῦ «Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον», λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία τροπάρια στίχον «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», καὶ οἱ δύο κανόνες τῶν ἁγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ὁ εἰρμὸς «[Θεοτόκε ἡ ἑλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμμᾷ». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ β' ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Τοὺς τρεῖς μεγίστους» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, 18 Ἰαν., «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων» (Ἐβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 30 Ἰαν., «Ἑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

31. Παρασκευή. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (†311).

Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἕξ μαρτύρων (†251), Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτῃ (†1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἀπόστολος παραπειφθεῖς, Κυρ. κε' ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ν' 1-10).